

om, at Frihavnen ogsaa da er færdig til den Tid. Altsaa denne Sag er af en temmelig exceptionel Bessaffenhed. Den ærede Minister gav mig egentlig Ret i, at der er Spørgsmaal, som ikke ere løste af det høie Thing her. Ministeren nævnte Mellemtolben. Ethvert Medlem, som vil gjøre sig bekendt med, hvad Flertallet, hvortil jeg jo selv hører, udtaler om denne Sag i Betænkningen, vil netop se, at dette Spørgsmaal griber ind i mange andre Forhold, som skulle ordnes, derfor tillod jeg mig at udtale, at en Undersøgelse heraf vilde tage Tid. Jeg skal blot tillade mig at oplæse et Par Linier af Flertallets Betænkning, som slutter saaledes: „Forudsat, at tilstrækkeligt Hensyn vil blive taget til disse Betænkneligheder, er Udvalgets Flertal enig i at anbefale Anlægget af en Industrihavn, hvorom Dunstet ogsaa er fremkommet fra forskjellige Sider.“ Det er altsaa „forudsat“, det er fuldstændig ubestemt, hvorvidt man ellers vil anbefale Anlægget af en Industrihavn eller ei, netop paa Grund af Mellemtolben. Nei, jeg er ikke meget overbevist, og den høitærede Minister gjorde heller ikke noget Forsøg paa at overbevise mig om, at det er urigtigt at gaa denne Vej. Jeg tror, man tjener denne Sag godt, og jeg tror, det vilde være heldigt for denne Sag, og ogsaa i andre Henseender, naar man vedtager dette Lovforslag.

Forøvrigt glemte jeg før at gjøre en Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Areds (Bloug). Min Bemærkning angaar Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Havnevæsens Ordning, om hvilken det ærede Medlem selv har været med til at udtale sig ved første og anden Behandling. Sidste Gang udtalte det ærede Medlem, at han fravaldt sine Dunster i den Henseende foreløbig, blot for at Sagen kunde fremmes, men altsaa dette Spørgsmaal staar endnu uløst for det ærede Medlems Bedkommende. Landsthingsudvalget har arbejdet, jeg gjentager det, godt og hurtigt og gjort et godt Arbejde for de Punkters Bedkommende, hvortil vi have taget Stilling, men vi have jo skuddt alfor mange Punkter fra os, og det er dem, jeg kunde ønske behandlede af denne Kommission.

Bloug. Jeg kan takke den sidste ærede Taler for hans meget moderate Tone, og ogsaa fordi han i sine Udtalelser har givet Sandheden Vren, idet han erkjendte, at Landsthingsudvalget har arbejdet godt. Derimod var han mindre heldig i at forklare, hvori den Søflighed skulde bestaa, som Folkethinget ønskede at vise Landsthinget, og endnu mindre, forekommer det mig, er det overbevisende, at den Mængde Spørgsmaal,

han regnede op, maatte besvares, for Frihavns-spørgsmaalet var løst. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man kan begynde ethvert Stykke Historie fra Verdens Stabelse, men naar man vil strække sig videre og videre i sine Undersøgelser, kommer man aldrig tilende med nogen Ting. Det, der imidlertid haster i Dieblisset, er at faae begyndt paa Arbejdet. Disse Arbejder vilde tage 3 Aar og i Løbet af 3 Aar maa alle de mere eller mindre vigtige Spørgsmaal, hvis Eksistens jeg aldeles ikke betvivler, løses, men der er jo ogsaa da Tid nok til at løse dem. Vil man overhovedet Frihavnen, maa man ogsaa ville løse disse Spørgsmaal. Gaaſte vist bliver Udſigten til at faae Udbytte af Rigsdagens Arbejde bestandig mere og mere taaget og uslar, saa det er jo et Spørgsmaal, hvad Rigsdagen kan faae gjort i Løbet af 3 Aar — jeg tør ikke indstaa for Noget i saa Henseende — men er der god Villie fra alle Sider, tror jeg, at de ærede Medlemmer maa give mig Ret i, at det vil være meget let i Løbet af 3 Aar at faae disse Spørgsmaal løste. Før 3 Aars Forløb er jo Frihavnen ikke færdig og kan ikke benyttes til nogen Ting, saa der behøves ikke nu nogen Bestemmelse om Toldsatserne eller om Mellemtolben for Udførsel fra Frihavnen ind i Landet. Fjernbanen til Toldboden behøver ikke at tages i Brug. At den helst skal føres videre, har været Udvalgets Mening, og det har antyndet Unſteligheden deraf, men ſelvfølgelig kan Frihavnen tages i Brug, ſelv om Fjernbanen ikke gaar længere end til Toldboden, ja ſelv om den ſlet ikke er til Stede, thi der vil ikke blive ſynderlig Færdſel fra Frihavnen ind i Landet. Fremdeles behøver Spørgsmaalet om Havnebeſtyrelſens Ordning heller ikke i ſjærneſte Maade at afgjøres, forinden Frihavnen er færdig og tages i Brug. De anførte Grunde til Udfættelſe af Sagen ere af den Slags, ſom kunne anføres for næſten enhver Sag. Man kan haade til Høre og Venſtre anføre Spørgsmaal, der ſtaa i lige nær Forbindelſe med denne Sag, og vil man have alle diſſe Spørgsmaal løſte paa en Gang, faaer man aldrig Ende paa Sagen.

Forøvrigt vil jeg aldeles ikke undlade at erkjende eller erklære mig for enig med den ærede Landsthingsmand i det Dunſte, at Rigsdagens Medlemmer ſtode i et nærmere perſonligt Forhold til hinanden, end de vittelig gjøre, men det ærede Medlem veed formodentlig ogsaa, at dette Spørgsmaal ikke er ſaa let at løſe, og at der har været gjort Forsøg derpaa fornylig, uden at der er kommet noget Forslag frem til at udvide dette Samfund. Hvorvidt det nu ſkulde